

Актуальне інтерв'ю

VIII МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ БРУНО ШУЛЬЦА

1 – 7 червня 2018 року в Дрогобичі відбувся VIII Міжнародний фестиваль Бруно Шульца. Ведемо розмову з одним із натхненників та організаторів заходу директором Полоністичного науково-інформаційного центру імені Ігоря Менька доцентом Вірою Меньок.

- Віро Володимирівно, ми вітаємо Вас із уже проведеним VIII Міжнародним фестивалем Бруно Шульца. Чим вражав цьогоріч фестиваль? Які нові локації, перформанси та проекти вражали глядача? Яких відомих особистостей Ви запросили на фестиваль?

- Так, справді, це вже VIII Міжнародний фестиваль Бруно Шульца у Дрогобичі. Ідея заходу розвивається, тематична наповненість розширюється. Цей фестиваль одночасно і схожий на два попередні, проте також відрізняється. Схожий за будовою, тому що перший день, як це вже ввійшло до традиції, був інавгураційним. Урочисте відкриття фестивалю відбулося на сцені Львівського академічного обласного музично-драматичного театру імені Юрія Дрогобича. Гостей привітали Надзвичайний і Повноважний посол Республіки Польща в Україні Ян Пекло та Генеральний Консул Республіки Польща у Львові Рафал Вольський, виступили представники Міністерства культури Польщі, зокрема директор польського Інституту книги Даріуш Яворський. Цьому інституту ми вдячні передовсім, оскільки основне дофінансування фестивалю, якщо йдеться про науковців (а їх було понад 60 цього разу) та про письменників (а їх було

понад 20 цього разу), вони взяли на себе.

Після усіх промов, привітань відбулися дві інавгураційні лекції, першу з яких провів Адам Затаєвські, на сьогодні найвідоміший поет у Польщі і фактично з ним Польща в усьому світі асоціюється як країна, в літературному вимірі. А другу лекцію прочитала дуже цікава людина ісландський письменник Сйон, якого запропонував Юрій Андрухович, адже вони знайомі особисто. Цей письменник свого часу отримав кінопремію «Оскар» за текст до відомої пісні Бйорк. Сйон є рок-музикантом, а письменником став пізно і завдяки Шульцові, а саме після того, як прочитав, звісно в англійському перекладі, його твори, то зрозумів, що не може не писати. Митець розповідав, що в нього перед Шульцом такий несплачений борг і він вже давно хотів приїхати до міста, щоб доторкнутися тих місць, пов'язаних з ним, і ось йому це вдалося. Лекцію він виголосив англійською мовою, українською її переклав Юрій Андрухович, а я переклала польською.

Відтак, перший день – це традиційні композиції фестивалю. Відбулася мандрівка вернісажами. Тобто, це найрізноманітніші локації, об'єкти інтелектуального простору міста Дрогобич, де відбувалися індивідуальні виставки художників із різних країн (України, Польщі, Німеччини, Франції). І першою такою локацією в цій вернісажній мандрівці була наша університетська спортивна зала, яка знаходиться за головним корпусом. Цій залі цього року минуло 122 роки! Отже, Шульц, який навчався у стінах цієї колишньої гімназії, мав заняття з фізичного виховання у цій гімнастичній залі. Мій партнер, з яким ми разом організуємо фестиваль, Гжегош Юзефчук використав цю нашу спортивну залу під виставку. І всі були вражені, бо це, власне, такий європейський підхід. Найпростіше виставити в просторі, який є пристосований до експозиції, а цікавіше, перформативніше, креативніше зробити такого типу виставку в приміщенні не пристосованому, тобто самому його пристосувати.

Початок. Продовження на 5-ій сторінці

ДРОГОБИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ МАЄ СПЕЦІАЛІЗОВАНУ ВЧЕНУ РАДУ ДЛЯ ЗАХИСТУ ДИСЕРТАЦІЙ З ІСТОРІЇ

Згідно з наказом Міністерства освіти і науки України № 1714 від 28.12.2017 «Про затвердження рішень Атестаційної колегії Міністерства щодо діяльності спеціалізованих вчених рад від 12 грудня 2017 року», в Дрогобичкому державному педагогічному університеті імені Івана Франка відкрито спеціалізовану вчену раду К 36.053.03 з правом прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата іс-

торичних наук за спеціальністю 07.00.06 «Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни»

«В нашому університеті не існувало спеціалізованої вченої ради в галузі історичних наук. Якщо говорити про стратегічну мету всього університету – здобуття статусу дослідницького вишу, то однією з умов є наявність спеціалізованих вчених рад для захисту як кандидатських, так і докторських дисертацій, – розповідає доктор історичних наук професор Віталій Тельвак. – Безперечно, це був непростий процес, ми подавали клопотання в Міністерство освіти і науки України про створення спеціалізованої вченої ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук».

Наказ, підписаний міністром освіти і науки України, набув чинності і ось 15 червня 2018 року відбувся перший захист. Було затверджено план роботи і визначено організаційні моменти.

«Спеціалізована вчена рада має велике значення для університету. Сьогодні молоді історики західноукраїнського регіону зможуть звертатися до Франкового університету і це буде значним поштовхом для всіх наших колег проходити тут захист», – вважає Віталій Тельвак.

Високий професійний рівень, академічна доброчесність, широкий науково-методичний світогляд і найкращі людські якості – це ті риси, які притаманні членам спеціалізованої вченої ради університету та допоможуть молоді швидко й продуктивно рухатися до наукових вершин.

ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Леоніда Володимировича ТИМОШЕНКА,
декана історичного факультету, кандидата історичних наук,
професора;

Петра Васильовича ІВАНИШИНА,
доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри
української літератури та теорії літератури;

Андрія Григоровича ДЗЮБАЙЛА,
доктора сільськогосподарських наук, професора,
завідувача кафедри екології та географії;

Юрія Ярославовича ВОВКА,
проректора з науково-педагогічної роботи, кандидата
економічних наук, доцента;

Олександра Васильовича ПОСАЦЬКОГО,
кандидата психологічних наук, доцента;

Лілію Михайлівну КРОПИВНИЦЬКУ,
кандидата технічних наук, доцента;

Світлану Ярославівну ВОЛОШАНСЬКУ,
декана біолого-природничого факультету, кандидата
біологічних наук, доцента;

Ольгу Василівну ЗАЙЦЬ,
директора Дрогобицького педагогічного ліцею, кандидата
педагогічних наук, доцента;

Богдана Васильовича ВИННИЦЬКОГО,
завідувача кафедри математики, професора, доктора
фізико-математичних наук;

Олега Анатолійовича РАДЧЕНКА,
кандидата філологічних наук, доцента;

Євгена Вікторовича ПШЕНИЧНОГО,
кандидата філологічних наук, доцента;

Григорія Михайловича КОССАКА,
кандидата педагогічних наук, доцента;
Віктора Геннадійовича ГРИГОРОВИЧА,
завідувача кафедри інформаційних систем і технологій,
кандидата фізико-математичних наук, доцента;

Ірину Михайлівну НЕВМЕРЖИЦЬКУ,
начальника редакційно-видавничого відділу;

Юрія Юліановича СКВАРКА,
начальника навчально-методичного відділу, кандидата
технічних наук, доцента.

Нехай невичерпна енергія, оптимізм і надалі будуть Ваши-
ми постійними супутниками в житті, а доля подарує багато
світлих літ у мирі та добробуті.

Нехай Вашими невтомними діяннями квітне й багатіє укра-
їнська держава на гідний спадок для майбутніх поколінь, а
Божа благодать завжди буде з Вами.

Щиро бажаємо Вам родинного тепла і затишку, достатку,
найповнішої реалізації нових задумів, довгих років плідної
праці і служіння людям.

Нехай радість, щастя й добро завжди будуть із Вами, Ва-
шими рідними і близькими! Бажаємо Вам святкового настрою,
доброго здоров'я, довгих років життя та благополуччя.

НАЙТЕПЛІШІ ТА НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ!

Колектив кафедри правознавства, соціології та політології щиро вітає кан-
дидата юридичних наук доцента **Олександрю Євстахіївну ПРОЦЬ** з днем на-
родження.

Прийміть наші найтепліші та найщиріші вітання!

Ми знаємо Вас як яскраву, неординарну особистість, висококваліфікованого
науковця, який за правом може пишатися своїми успіхами та досягненнями.

Найвищий професіоналізм, талант, безмежна відданість справі, працюви-
тість і наполегливість у досягненні поставлених цілей дали Вам змогу досягти
значних успіхів у Вашій науковій та педагогічній діяльності, здобути шану й
повагу серед колег та студентства.

Впевнені, що Ваші досвід, знання і прекрасні людські якості будуть спрямо-
вані на розвиток Дрогобицького державного педагогічного університету імені
Івана Франка та України.

Олександрю Євстахіївно, з нагоди Вашого дня народження бажаємо міцного
здоров'я, щастя, благополуччя, оптимізму, невичерпної енергії, нових творчих
успіхів, розуміння і підтримку з боку колег та однодумців.

ВІТАЄМО ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

Щиро вітаємо шановного діловода кафедри математики, інформатики та методики їх навчання у початковій школі
Людмилу Степанівну ЗАДОРЖНУ з прекрасним ювілеєм:

У цей святковий світлий день,
Коли настав Ваш ювілей,
Ми щиро Вас вітаємо,
Добра і щастя Вам бажаємо.
Хай оминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла й радісна дорога
Щасливо стелиться в житті!
Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, а ні бід,
Смійтеся більше, та менше сумуйте,
Щораз багатійте, ще краще газдуйте.
Хай думи ніколи спочину не знають,
Хай легко, мов крила, внучат пригортають,
Хай серце ще довго тріпоче у грудях.
Живіть до ста років на поміч всім людям.
Здоров'я міцного Вам зичимо щиро,
Бажаємо світлої радості й сили,
Ласкавої долі, добра і тепла,
На многії й щасливій літа.

З найщирішими побажаннями викладачі кафедри математики, інформатики та методики їх навчання у початковій
школі та колектив факультету початкової та мистецької освіти

Актуальне інтерв'ю

ПОСЕЛЕННЯ У СТУДЕНТСЬКІ ГУРТОЖИТКИ

Закінчується семестр і незабаром розпочнеться новий навчальний рік. Багато студентів цікавляться питанням поселення в гуртожитки, тим паче, що складна ситуація із гуртожитком № 3. Розмову ведемо із головою профкому студентів Ігорем Гівчаком.

- Ігорю Олексійовичу, чи готові студентські гуртожитки університету приймати нових студентів?

- Так, наші студентські гуртожитки готові до поселення і можуть приймати на період навчання іногородніх студентів денної форми навчання, студентів магістратури, аспірантів і докторантів денної форми навчання, студентські сім'ї.

- Які саме категорії студентів мають першочергове право на поселення?

- Насамперед, місцем у гуртожитку забезпечуються студенти з інших областей, а також студенти пільгових категорій (сироти, напівсироти, вихідці з багатодітних і малозабезпечених сімей, інваліди, потерпілі внаслідок аварії на ЧАЕС, учасники та діти учасників АТО і бойових дій) за наявності відповідних документів. Також у гуртожитки тимчасово можуть бути поселені іногородні студенти заочної форми навчання на період проведення екзаменаційної сесії, іногородні абітурієнти на період проведення вступних випробувань, а також абітурієнти з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, за умови відсутності в них іншого місця проживання.

- На підставі якого рішення відбувається поселення в студентські гуртожитки?

- Поселення студентів у студентські гуртожитки здійснюється згідно з наказом ректора університету первинною профспілковою організацією студентів та органами студентського самоврядування на підставі ордерів. Під час поселення в гуртожиток із мешканцем укладається договір про надання тимчасового платного користування житловою кімнатою, місцями загального користування, меблями, сантехнічним та електричним обладнанням в студентському гуртожитку. Терміни поселення оголошуються додатково.

- Ті студенти, які вже навчаються, але з певних причин проживали за межами студентських гуртожитків, чи мають право на поселення і які документи їм необхідно подати?

- Якщо студент із нового навчального року вирішує поселитися до студентського гуртожитку, то спочатку йому потрібно подати в профком студентів (вул. Л. Українки, 29, корпус № 6, кім. 13) заяву про надання місця в гуртожитку із зазначенням сімейного стану, домашньої адреси, наявності пільги. Також потрібно мати із собою паспорт, документ про належність до пільгової категорії (за необхідності). І лише тоді профком студентів на основі вищевказаних документів видає ордер на поселення із зазначенням номерів гуртожитку та кімнати.

Студент обов'язково повинен подати паспортисту (гуртожиток № 5, вул. Володимира Великого, 5) паспорт і листок вибуття для тимчасової реєстрації за місцем навчання, військовий квиток або присписне свідоцтво (для хлопців).

Тоді коменданту гуртожитку подається ордер із наступними відмітками: про проходження медичного огляду в медпункті університету, за наявності результатів флюорографії (гуртожиток № 5, вул. Володимира Великого, 5); відмітку паспортиста про реєстрацію за місцем проживання (гуртожиток № 5, корпус медпункту університету); фото 3x4 для перепустки; квитанцію про оплату за проживання в гуртожитку.

Обов'язково комендант гуртожитку повинен провести інструктаж із техніки безпеки під час експлуатації електропо-

бутових приладів, газового обладнання, ознайомити з правилами внутрішнього розпорядку і укладає з мешканцем договір про надання тимчасового платного користування житловою кімнатою, місцями загального користування, меблями, сантехнічним та електричним обладнанням в студентському гуртожитку, а також видає корінець ордеру і перепустку в гуртожиток.

Про проходження інструктажу студент розписується в спеціально відведеному журналі.

- Чи існує механізм виселення студента з гуртожитку?

- Виселення з гуртожитку здійснюється: за власним бажанням студента, а також у разі відрахування з університету (в тому числі після завершення навчання); за умови розірвання договору про надання тимчасового платного користування житловою кімнатою, місцями загального користування, меблями, сантехнічним та електричним обладнанням в студентському гуртожитку; у разі порушення студентом договору про надання тимчасового платного користування житловою кімнатою, місцями загального користування, меблями, сантехнічним та електричним обладнанням в студентському гуртожитку.

Під час виселення з гуртожитку студенту необхідно здати кімнату комендантові. Виселення студентів із гуртожитку здійснюються згідно з наказом по університету за поданням профкому студентів та органів студентського самоврядування.

Особа, відрахована з числа студентів, автоматично втрачає право на проживання в гуртожитку і повинна виселитися протягом 10 днів після наказу по університету про відрахування.

- Чи потрібно студенту, який проживає у гуртожитку, кожного року подавати заново документи?

- Якщо студент виявив бажання продовжити проживати у гуртожитку, то він повинен подати в профком тільки атестаційний лист (заяву), на підставі якого і буде прийматися рішення щодо поселення в гуртожиток.

- Нам стало відомо, що цього року буде відбуватися переселення студентів, які проживають в гуртожитку № 3 в інші гуртожитки. Скажіть щось про цю ситуацію?

- Відповідно до наказу ректора від 18.05.2018р. № 193 мешканці гуртожитку № 3 будуть розселені у гуртожитки № 1 і № 5, у зв'язку з ремонтними роботами у гуртожитку № 3. Переселення буде проходити за окремим графіком під час поселення в гуртожитки у серпні 2018 р.

- Що потрібно робити студентам, які вже проживають у гуртожитку № 3?

- Для переселення студентам необхідно до 29 червня заповнити у коменданта атестаційний лист. Їх особисті речі можуть залишатися в гуртожитку до переселення. Дозвіл на проживання на час літніх канікул (липень, серпень) надається відповідно до заяви і оплати.

- Якщо у студентів виникнуть питання щодо поселення у гуртожитки, куди вони можуть звертатися?

- Якщо у студентів виникнуть питання, пов'язані з поселенням чи переселенням у гуртожитки університету, просимо їх звертатися у профком студентів, що розташований за вулицею Л. Українки, 29, корпус № 6, кім. 13, тел. (0324) 41-03-27.

ЗОРЯНИЙ УЖИНОК СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Цьогоріч студенти філологічного факультету перевершили самі себе: Марія Дрич стала переможцем XVIII Міжнародного конкурсу імені Петра Яцика, Лілія Стефанишин посіла I місце у фінальному етапі VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка. Радість перемоги поділяє і їхній науковий керівник – доцент Марія Стецик. До слова, за останні 8 років Марія Степанівна підготувала 15! переможців і призерів міжнародних мовно-літературних конкурсів та конкурсів студентських наукових робіт.

17 травня відбулося нагородження переможців XVIII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Урочиста церемонія проходила в Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка в Києві.

Вітали найкращих знавців української мови: Михайло Слабошпицький, виконавчий директор Ліги українських меценатів, голова Координаційної ради Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика; Павло Гриценко, доктор філологічних наук, професор, директор Інституту української мови Національної академії наук України, голова журі конкурсу; Володимир Загорій, президент Ліги українських меценатів; народні депутати України. Із неперевершеними промовама виступили: лауреат Шевченківської премії Дмитро Павличко; доктор філологічних наук громадська діячка Ірина Фаріон; голова Всеукраїнського товариства «Просвіта» Павло Мовчан; народний депутат Юрій Левченко.

Окрасою розважальної програми став талановитий ансамбль народного танцю «Подільчани», який зробив атмосферу незабутньою.

Серед переможців конкурсу і студентка IV курсу філологічного факультету Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка Марія Дрич, яка разом із науковим керівником доцентом Марією Стецик була присутня на церемонії нагородження.

18 травня 2018 року в актовій залі Львівського національного

університету імені Івана Франка представники Львівської обласної державної адміністрації відзначили переможців всеукраїнських учнівських олімпіад із базових дисциплін, Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт, міжнародних олімпіад та конкурсів. Окрім того, нагороди отримали наставники призерів олімпіад та конкурсів.

Учнів, студентів та педагогів привітали: перший заступник голови Львівської облдержадміністрації Ростислав Замлинський; проректор з наукової роботи Львівського національного університету імені Івана Франка, член-кореспондент НАН України, професор Роман Гладішевський; директор Департаменту освіти і науки Львівської обласної державної адміністрації Любомира Мандзій.

Серед нагороджених – студентки IV курсу філологічного факультету Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка Лілія Стефанишин (переможниця VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка), Марія Дрич (переможниця XVIII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика), а також їхній науковий керівник доцент Марія Стецик.

22 травня 2018 року, в річницю перепоховання Тараса Шевченка, у Національному музеї Тараса Шевченка відбулося офіційне нагородження переможців VIII Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, серед яких і Лілія Стефанишин, студентка філологічного факультету Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Лілію Стефанишин та її наукового керівника доцента Марію Стецик вітали Віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко, Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич та голова журі конкурсу Дмитро Дроздовський.

Адміністрація університету та факультету долучається до щирих привітань та бажає подальших перемог і невтомної праці на ниві мово- та літературознавства.

VIII МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ БРУНО ШУЛЬЦА

Продовження. Початок на 1-ій сторінці

Другою локацією в цій вернісажній мандрівці, був також простір близький нам – це студентський парк, який знаходиться між головним корпусом і філологічним факультетом. І, як ви знаєте, в цьому парку є якийсь такий об'єкт, який нагадує басейн. Ми всі на нього кажемо «басейн», існують легенди, що там могло бути в добу міжвоєнної, під час німецької окупації. Отож, Владко Кауфман, дуже відомий художник, перформер, інсталятор зі Львова, знаний не лише в Україні, а й за межами нашої держави, один із засновників першого осередку культури «Дзига», зробив інсталяцію у цьому басейні. Це був своєрідний перформативний спектакль. І якщо ви мандруєте цим парком, то бачите там вмонтовані інструменти та піаніно. Це є символ музики, поєднаної із натуральним місцем, з натуральним середовищем музики, яка звучить, і музики, яка востає, власне, у натуральне середовище. Через увесь басейн натягнуті струни (струна натягнута – вона звучить). А на розі цього басейну стоїть піаніно і з нього проростає дерево, тобто музика вросла в природу. Природа і музика – це єдине, так як говорили романтики. Зрештою, музика, за Гофманом, це первинний вид мистецтва, тому що вона не має меж. Тобто, тут немає перехід мовних, не мусиш знати чужу мову, щоб зрозуміти музику, бо її мова універсальна.

Наступним таким об'єктом була Вілла Яроша. Зараз там знаходиться біологічний факультет нашого університету, а спочатку це була резиденція бургомістра Дрогобича Раймонда Яроша, який керував нашим містом в добу міжвоєнної та був великим меценатом культури. В підвалі Вілли Яроша свою сцену має театр «Альтер», який також пов'язаний з керуванням мною Полоністичним центром. Засновником цього театру був Ігор Меньок, перший керівник Центру. Лідери театру «Альтер» Андрій Юркевич, Олександр Максимов та Ігор Стахнів ініціювали і курували OFF-Програму фестивалю. Тобто це така додаткова програма, яка є молодіжною, і у просторі міста вони, під час заходу, робили різні інсталяції, перформативні дії і виступи, виставки тощо. Участь у цій OFF-Програмі брали українські молоді митці, зокрема така дуже популярна група молодих митців зі Львова «Забіг», а також митці з Польщі (Вроцлав, Варшава, Люблін) та наші «альтерівці».

Наступною локацією був готичний костел Святого Варфоломія, де всередині відбулася виставка великого приятеля Дрогобича і фестивалю люблінського художника Маріуша Дзевінського, історика, критика мистецтва, заступника декана мистецького факультету Люблінського університету імені Марії Кюрі-Склодовської.

Звершальним об'єктом у цій мандрівці була велика хоральна синагога (це, до речі, найбільша синагога на теренах Східної Європи), яка є зараз відновлена. Голова єврейської общини Дрогобича Йосип Карпін дозволив фестивалю два заходи провести в синагозі, за що ми дуже йому вдячні. Там відбулася виставка французького фотомитця, також дипломата, мандрівника, який дуже любить Україну, завжди подорожує різними її час-

тинами, Марка Саньйоля. І це були фотографії синагог, єврейських цвинтарів із різних місцин України.

На завершення першого надзвичайно урочистого та насиченого інавгураційного дня всі учасники фестивалю, дрогобичани та гості міста вернулися знову на сцену театру і там відбувся концерт духового оркестру Дрогобицького музичного коледжу імені Василя Барвінського (художній керівник та диригент – Олег Соляр). Репертуар був надзвичайний, адже звучали українські народні пісні, латиноамериканські та західноєвропейські мелодії – це настільки широка і насичена палітра, що гості були просто в захваті.

Другий день фестивалю, 2 червня, був поділений між Трускавцем і Дрогобичем.

У Трускавці в першій половині дня відбулася виставка теж такого великого приятеля Дрогобича художника з Жешова Станіслава Ожуга. Це були малюнки, графіки, інспіровані Бруно Шульцом та його графічними роботами. Виставка мала назву «Еротика». Варто її подивитися, бо ця виставка є ще у Трускавці в музеї Михайла Біласа. До речі, цей будинок-музей – теж резиденція Раймонда Яроша, про якого я згадувала, лише трускавецька, бо він був не лише бургомістром Дрогобича, а й власником Трускавця.

Після цього у другій половині дня в Дрогобичі відбувся перформенс Владко Кауфмана, зі згаданими музичними інструментами у басейні. Це один із таких найбільш вражаючих моментів цього фестивалю, хоча і не єдиний. Відтак, у міській бібліотеці імені В'ячеслава Чорновола відбулися три поетичні зустрічі з польськими поетами заступником директора Інституту книги Кишиштофом Келлером, Адамом Відеманном і Павлом Ожелом. Відбулася також авторська зустріч із Богданом Задуною, який є прекрасним поетом (одним із найкращих на сьогодні у Польщі) та перекладачем української поезії і сучасної прози польською мовою. Богдан Задура є великим приятелем фактично всіх без винятку сучасних українських поетів і письменників та є дійсно великим приятелем України. Варто прочитати його роман «Готель «Україна»» (у перекладі Андрія Любки). Це вражаючий текст, який автор написав у 2014 році, зрозуміло, під впливом яких драматичних подій.

Вечері, переважно кожного дня, фестивальний день звершувався на сцені Львівського академічного обласного музично-драматичного театру імені Юрія Дрогобича.

2 червня в театрі відбувся спектакль «Історії про мого батька» Театру Студійного (Варшава) за мотивами «Цинамонових крамниць» Бруно Шульца. Це був дуже пластичний молодіжний спектакль, який всім сподобався. Другий спектакль, який відбувся трохи пізніше, але на камерній сцені, – прем'єра театру з Бразилії. Це монодистава, виконавцем якої був Джерсон Вінценте Фонтана Театру a Turma do Dionisio (Санту-Анжелу, Бразилія) «Санаторій». Вистава йшла португальською мовою, проте мовного бар'єру не було. Експресія цього актора була просто неймовірною. Dionisio – означає бог Діоніс. Це діонізійська культура, діонізійське мистецтво, яке є динамічне, стихійне, жваве... Всі були страшенно цим захоплені.

В неділю, 3 червня, весь фестиваль мав так званий виїзний день. Ми подорожували до Стрия, Болехова і Гошова. Мені йшлося в цій подорожі про базатокультурність нашої землі. У Стрию акцент було зроблено на польській елемент культурі, в Болехові ми подолали досить довгий шлях, адже не можна було під'їхати автобусом до єврейського цвинтаря. У Болехові є найбільший єврейський цвинтар із найбільшою кількістю збережених мацев, тобто надгробків єврейських могил, на Західній Україні. Згодом поїхали до Гошова та піднялися на Ясну Гору. Отець Олег Кехо розповів гостям про це місце, його історію і сакральний сенс. Всі гості були захоплені та вражені. І після цієї мандрівки ми зупинилися у такому дуже мальовничому місці, на базі Шепільська, де відбувся ряд літературних дискусій та зустрічей. Найцікавішою виявилася зустріч із Юрком Прохаськом, відомим германістом, перекладачем, психоаналітиком, психотерапевтом зі Львова, який переклав із польської мови прозову збірку таких своєрідних оповідань Дебори Фотель.

Дебора Фотель була львів'янкою, єврейкою, з якою приязнився та листувався Бруно Шульц; вона мала вплив також на його літературну творчість. Існує така здогадка, що перша збірка оповідань Шульца «Цинамонові крамниці» з'явилася з його листів, які він писав до Дебори Фотель. Вона, як і більшість адресатів Шульца та і як він сам, загинула під час німецької окупації, разом зі своїм маленьким сином і чоловіком, під час ліквідації в 43-му році тетто у Львові.

Початок. Продовження на 6-ій сторінці

VIII МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ БРУНО ШУЛЬЦА

Продовження. Початок на 5-ій сторінці

Поруч із Юрком Прохаськом була Аріко Като. Це японка, яка вивчила польську мову заради Шульца і є зараз єдиною дослідницею його творчості в Японії. Вона також переклала ту саму збірку оповідань Дебори Фотель, що і Юрко Прохасько, японською мовою. Було надзвичайно цікаво послухати дискусію двох перекладачів про такого типу літературу.

4 і 5 червня були дуже складні і напружені у науковому плані. Відбулася величезна, найбільша на сьогодні шульцознавча конференція у світі, яка поки що немає аналогів, адже було виголошено понад 50 доповідей і учасниками були науковці з 17 країн світу. Захід був присвячений поезії, філософії, соціології, антропології міста, як дому, малої вітчизни, міста найбільш бажаного для нашої людської екзистенції. Таким місцем для Шульца був, звісно, Дрогобич, лише тут він міг творити. Незважаючи на можливості переїзду до Львова чи Варшави, за словами митця, маятник його творчості був урівноважений лише у Дрогобичі. Тому конференцію я назвала «Бруно Шульц: філософія, поетика та інші перспективи міста».

Захід пройшов на дуже високому рівні. Було багато дослідників зіркового плану та світового рівня, які виголосили свої доповіді, проводилися жваві дискусії та обговорення тощо. Вечорами і першого, і другого конференційного дня ми знову поверталися на сцену театру. Ще раз для тих, хто доїхав, та для учасників конференції зіграв свою монодраму бразилійський актор Джерсон Вінченце Фонтана з Театру а Турта до Діонісіо. Включився в роботу наш студентський театр «Альтер», який цього разу підготував дві прем'єри: вистава «Невечерний перевтілювач», за мотивами Бруно Шульца, яку підготували Ігор Стахнів і Олександр Максимов (режисер), та вистава «Таргани», режисером якої став керівник театру «Альтер» Андрій Юркевич.

У спектаклі «Таргани», за мотивами п'єси Сергія Сліпучіна, задіяні були 14 студентів із різних інститутів та факультетів нашого університету. Сергій Сліпучін – росіянин, родом з Єкатеринбурга, який два роки тому, минулого фестивалю, сам мене знайшов і за власний кошт, через Литву, Польщу сюди добрався. Це письменник, драматург, поет, художник, а за фахом лікар. Тобто така от цікава людина, і немає застережень, що це, мовляв, Росія бере участь в нашому фестивалі. І добре що бере, бо йдеться про людину, а не про політику.

5 червня, в другий фестивальний конференційний день виступила акторка Лідія Данильчук з дуже відомого та цікавого львівського «Театру у кошику». Вона запропонувала всім гостям, учасникам фестивалю монодраму «Стара пані висиджує», за мотивами Тадеуша Рожевича, який поруч із Віславою Шимборською, Мірошем Чеславом, Збігневом Гербертом є одним із найвизначніших творців польської літератури ХХ століття. Але інтерпретація цього тексту Тадеуша Рожевича була актуально українська, тобто простежувалися мотиви драматичних подій на Сході, мотиви втрати сина матір'ю, страждання матері. Це було зворушливо та страшенно міцно, люди плакали. А режисеркою цієї монодрами є пані Грина Волецька, дочка В'ячеслава Чорновола.

Заклучні дні фестивалю були присвячені літературним авторським зустрічам. 6 червня, здебільшого, були зустрічі з польськими письменниками: Ракою Франчак, Ольгою Токарчук, найвизначнішою на сьогодні польською письменницею, яка нещодавно отримала одну з найпрестижніших світових нагород у галузі літератури – Букерівську премію (далі вже тільки Но-

белівська премія). Був також цікавий литовський письменник Геркус Кунчюс, іронічний, постмодерністичний, але теж великий приятель України і дуже правильно налаштований на діалог між народами, між культурами, просто неймовірний чоловік. Відбулася авторська зустріч із Сергієм Жаданом, на якій було презентовано поетичну збірку «Дрогобич», у перекладі Яцека Подсядло. Крім того, Жадан читав свої нові вірші з поетичної книжки «Антенна», яка буде видана лише у вересні цього року, очевидно, на Форум видавців у Львові.

Нам вдалося реалізувати проект, який є одним із найважливіших у моєму житті, а саме – польський переклад Яцека Подсядло (один із найбільш культових поетів сьогоднішньої доби в Польщі) збірки Жадана «Дрогобич». Туди ввійшли 30 віршів: три цикли по 10. Ці вірші походять з 2014 – 2016 років і написані або у Дрогобичі, або десь близько біля Дрогобича, коли митець тут був. Або це вірші, які пов'язані із тематикою Дрогобича та Шульца. І звісно, що поезія Жадана немає прямих текстів, це не той автор, якого запитаси чи є там певний мотив, він не відповість, тобто, це справа читача. І Жадан написав до цієї збірки вступ «Дрогобич і околиці». У вступному есеї він говорить про наше місто, але у призмі Бруно Шульца. Розповідає, що вже більше про це місто він нічого не довідається, ніж довідався про нього зі збірки Шульца «Цинамонові крамниці». Вважаю, що Жадан – найбільший поет української сучасності і просто велика та геніальна постать.

Усі літературні зустрічі відбувалися в залі міської бібліотеки імені В'ячеслава Чорновола, за що ми страшенно вдячні адміністрації бібліотеки.

Наступного дня на сцені (площа Тараса Шевченка) відбувся заключний фінальний концерт Сергія Жадана і «Собаки» (Харків). Було багато людей, адже молоді люблять слухати панк-рок. Сергій Жадан, як відомо, співає свою власну поезію. Це дуже сучасна і дієва інтерактивна форма діалогу поета з людьми, не лише з якимись вибраними елітарними читачами, а з усіма. Тобто, це така «нова мова».

З музичних подій, повертаючись до минулого дня, відбувся також концерт варшавського гурту «Кроке». Це орієнтальна музика, з елементами єврейської та балканської.

Серед літературних подій нашого фестивалю центральною і найважливішою була авторська зустріч з Юрієм Андруховичем та презентація його нового роману «Коханці Юстиції», який він починає писати в 2012 році, коли перекладав Бруно Шульца. Андрухович є автором найкращого українського перекладу всіх літературних текстів Бруно Шульца. Ця зустріч, яку модерував літературний критик, фейлетоніст із Чернівців Олександр Бойченко, відбулася у театрі. Серед українських письменників також були: Андрій Бондар, Остап Сливинський, Юрій Винничук, Андрій Любка, Софія Андрухович, Тарас Прохасько, Олександр Бойченко. Це представники тієї сучасної української літератури, яка вже творила як незалежна, як справді мистецтво, не подиктоване зверху ані жодними політиками, ані ідеологами. Тому високо ціную цих авторів і щоразу їх запрошуватиму та маю надію, що надалі на мої запрошення відповідатимуть прихильно.

- На фестивалі було стільки відомих митців. Як вам вдалося «заманити» їх до Дрогобича?

- Насправді місто Дрогобич, яке може нам видаватися таким звичайним, щоденним, є унікальне і має свою магічну та магнетичну силу.

Початок. Продовження на 7-ій сторінці

VIII МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ БРУНО ШУЛЬЦА

Продовження. Початок на 6-ій сторінці

Звісно, що це люди, в основному, які так чи інакше знають творчість Бруно Шульца і для них він є такою визитною карткою цього міста. Приїжджаючи сюди, хочуть переконатися, знайти сліди Шульца, щоб відчути цей аромат, атмосферу міста. І їм це вдасться. Дрогобичанам вдасться, мабуть, не кожному, лише вибраним, а ці люди приїжджають, власне, з такою інтенцією, з таким задумом, який вони здійснюють.

Я та Гжегош Юзефчук, як організатори фестивалю, намагаємося зробити все, в сенсі ідеї самого заходу і форми його реалізації, щоб люди хотіли сюди ще раз приїхати. І ось вже тиждень відповідаю на повні захоплення, вдячності та натхнення слова, які отримуємо від усіх наших учасників. Багато людей було тут вперше – зі Швеції, Ісландії, Бразилії, Угорщини, Чехії (молоденька полоністка з групою своїх студентів, які вперше були в Україні). Люди були зворушені. Було багато таких моментів, коли мали на очах сльози. Це насправді дуже важливо, що є таке місце, до якого людина приїжджає і потім не хоче з нього виїхати, а згодом сумує, тужить і думає, коли буде наступний фестиваль, щоб знову приїхати.

Підозрюю, що новий фестиваль буде ще більш розбудований та розширений, тому треба продумувати конструкцію. Бо концепція є, живе, але як все поєднати конструкційно між собою, бо це надзвичайно різні люди. Одні – це науковці, яких цікавить конференція, і які, наприклад, герметичні, їх цікавить власна теорія та своєрідне допосовування до неї текстів Шульца; митці – це люди вільні, без жодних обмежень, мають інші мислення, спосіб бачення цього світу, а музиканти ще інші, поети – це також безмежність. Як оце все поєднати та зробити, щоб було всім цікаво? Думаю, із відгуків наших учасників зроблю висновок, що це вдалося. І вдалося подолати межі, бо мусить бути діалог між усіма: незалежно чи це науковець, чи літератор, чи музикант, чи театральний діяч. Гадаю, що цей діалог, який народився з фестивалю, відбувся і він надалі триває.

- На «ШУЛЬЦФЕСТИ» вже вкотре був присутній Юрій Андрухович, який презентував свій новий роман. Розкажіть про нього і чим манить Андруховича фестиваль?

- Юрій Андрухович – це вже наша марка. Андруховича я запросила вперше у 2007 році не сподіваючись, що приїде. Зрештою, він про це згадував зі сцени під час своєї авторської зустрічі та презентації роману. Проте, приїхав на три дні та провів зустрічі. І цей вірус, у доброму значенні слова, мабуть, його заразів. Бо тепер думаю, що він навіть очікує запрошень, оскільки жодне (а їх вже було кільканадцять) не відкидає. Більше того – радить, притягає до Дрогобича та до фестивалю ще інших осіб, наприклад Сьйон.

Я зацікавилася такою циклічною заход як Передноворічні літературні зустрічі, де основним діючим персонажем є, власне, Юрій Андрухович. Перша зустріч відбулася з ним, а надалі ми домовилися, що буде модерувати щороку інших авторів, яких сам буде запрошувати та пропонувати. Вже кілька таких спіткань відбулося з Юрієм Винничуком, Анрієм Бондарем, Софією Андрухович. І ми надалі плануємо це продовжувати.

Я вже не уявляю фестивалю без Юрія Андруховича. Крім того, його переклад Шульца став несподіванкою. Я з ним радилася, кого б він запропонував, бо це мав бути літератор, людина, яка сама пише, щоб перекласти такого штибу письмо. Твори Шульца – це суцільна метафорика, надзвичайно тонкий художній світ. Коли я хотіла з ним порадитися, він сказав: «Та давайте я візьмуся, невже не підходжу». Ця співпраця вже триває 11 років. Це патріарх сучасної української літератури і з ним вона асоціюється в кожній європейській та позаєвропейській державі.

- Місто мало можливість відчути атмосферу концерту гурту Жадан і «Собаки». Як прийшла така ідея?

- По-перше, це вже третій концерт. Із Сергієм Жаданом в мене пригода схожа, але інша, ніж із Юрієм Андруховичем. В 2014 році, коли був VI фестиваль Бруно Шульца, я вирішила запросити Жадана і також не сподівалася, що він приїде. Проте, відповів згодою. Це був дуже драматичний період для всієї України і Жадана зокрема: травень 2014 року, одразу після анексії Криму, агресії Росії. Сергій тоді постраждав у березні біля будинку адміністрації. Російські найманці його мало не затовкли, якби поліція не витягла з-під тих палок. У нього була розбита голова, він приїхав до Дрогобича в тяжкому психологічному стані. Концерт тоді був на сцені театру. Потім я зрозуміла, що панк-рок, а це, здебільшого, музичний стиль колективу, не підходить для стін театру. Це мусить бути відкрита територія, інший простір. Тому вже наступного фестивалю у 2016 році

Жадан виступив на площі Ринок, а оскільки вона зараз в стані реконструкції, цього року – на площі Тараса Шевченка. Цей концерт ідейно, і в тому числі фінансово, підтримав міський голова Дрогобича Тарас Кучма, за що я йому дуже вдячна. Тарас Кучма та Сергій Жадан знайомі ще з першого майдану, з помаранчевої революції 2004 року. І мер поділяє мою думку, що Жадан – найбільший поет української сучасності.

Розповісти про концерт складно, адже краще на ньому бути. Це надзвичайна енергія та правда, яка лунає зі сцени. Якась така натягнута струна і тексту, і музики, і сама постать Жадана, яка просто захоплює, до якої не можеш залишитися байдужим.

Після концерту Сергій мені розповів про свій благодійний фонд. Є актуальний проект «Мандрівники зі Сходу», на який вони збирають гроші. Фонд займається адресними допомогою сім'ям загиблих воїнів-добровільців та влаштовує дітям з окупованої території (Луганська область) подорожі до таких міст як Харків, Одеса, Київ, Львів і Чернівці.

Рідкість, щоб такий великий поет займався ще такого роду діяльністю. Це його громадянська позиція. Думаю, що нам всім можна повчитися міцної громадянської людської позиції без політики та без ідеології. І концерт також є таким виявом, – ти просто це відчуваєш. Жадан сходить зі сцени, вітається з людьми, жартує. Він просто нормальна людина із сильною харизмою, з правдивою енергетикою. Там немає підтекстів чи якоїсь іронії, а тільки правда.

- Чи задоволені Ви, як організатор, проектом і чого чекати через два роки?

- Так, задоволена. Я ніколи ще так впевнено цього не казала. Це перший фестиваль, результатом якого задоволена повністю.

Є багато формальних та інших проблем. Але ми говоримо про фестиваль, як про подію. І очікувати слід продовження та розвитку цієї ідеї, якихось нових акцентів. Проте, традиція залишиться традицією. Є вже культові елементи цього фестивалю, як, скажімо, факельний нічний похід місцями життя і творчості Бруно Шульца, який відбувся цього разу також і завжди відбуватиметься. Читало дуже багато людей, бо ми робимо зупинки і читасмо фразменти з поетичної прози Шульца. Це звучить та для всіх є надзвичайною подією. Ось про цей елемент можу сказати – він буде. Наукова конференція також буде, можливо присвячена проблемі жінки або проблемі дому. Не знаю, ще подумаю. Будуть літературні зустрічі, нові спектаклі, нові концерти, але сподіваюся, що Сергій Жадан та Юрій Андрухович будуть! Тому чекайте...

НАВЧАЛЬНО-ПОЛЬОВА ПРАКТИКА СТУДЕНТІВ БІОЛОГО-ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ З БОТАНІКИ ТА ЗООЛОГІЇ

7 – 12 травня 2018 року студенти I курсу біолого-природничого факультету спеціальностей СО «Біологія», «Біологія», «Екологія» та «Географія» вирушили на навчально-польову практику з ботаніки і зоології у Шацький національний природний парк на базу «Гарт» Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Керівниками навчально-польової практики були доценти Василь Стахів, Галина Кречківська та Віктор Сеньків.

Дорога до Шацьку була довгою і виснажливою. Після подорожі факультетський керівник практики Василь Стахів ознайомив студентів, які прибули на базу, із правилами техніки безпеки, метою та завданнями навчально-польової практики з ботаніки та зоології.

Кожний ранок починався із підйому о восьмій годині, а о восьмій тридцять (і ні хвилиною пізніше!) студенти робили зарядку, яку проводив доцент Віктор Сеньків. Вправи були на всі групи м'язів. Далі мали годину вільного часу, щоб поспіяти і підготуватися до походу на досліджувану ділянку.

Екскурсії тривали до обіду, під час яких була можливість ознайомитися із флорою і фауною Волинського Полісся, а після обіду вели щоденники з практики, оформляли звітні матеріали, вивчали видову приналежність зібраних представників.

Перші два дні практики студенти разом із керівниками практики досліджували ділянки, збирали і визначали види рослин, які характерні для лісів, луків і водойм Волинської області.

Водночас, першокурсники також досліджували тварин, характерних для зони Полісся. Необхідно було вивчити, оформити і здати 50 видових назв тварин.

Крім того, побували на екологічній стежині «Світязянка», яка розташована в Шацькому національному природному парку.

10 травня студенти відвідали музеї фауни в Шацькому лісовому коледжі імені Василя Сулька, де мали можливість ознайомитися із тваринним світом представників Волині, побували на магнітному полі фізико-математичного інституту, побачили Радіотелескоп «Уран-3», на географічному майданчику метеорологічної станції у селі Світязь, яка проводить заміри погодних умов і рівня води у озері Світязь.

На п'ятий день практики студенти підготували свято. На заході декламували уривок із твору «Лісова пісня» Лесі Українки та підготували КВН. Участь брали три команди першокурсників: спеціальності СО «Біологія» із назвою «Без ХУ», спеціальності «Біологія» – «Гном і сім Білосніжок» та спеціальності «Географія» і «Екологія» – «Чикивдя і компанія».

Студенти вразили викладачів своїми талантами і тим, як уміло підготувались до свята. Проте, була найкращою і перемогла у всіх конкурсах, посівши перше місце команда «Без ХУ» на чолі з капітаном Софією Думою. Кожна із команд була нагороджена призами.

Увечері разом з викладачами і студентами була проведена підсумкова зустріч щодо проведення польової практики, на якій висловлювали свої враження від різноманіття флори і фауни Полісся та об'єктів, на яких побували, від проведених заходів, а вже опівночі вирушили в дорогу додому, із повною валізою незабутніх вражень і знань.

Тетяна БРИЛИЧ,
студентка біолого-природничого факультету (група БХ-11Б)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

Серед нас є люди, які народжуються, щоби йти попереду. Саме до таких непересічних особистостей належав професор Василь Бойчук, доктор фізико-математичних наук, академік Академії Вищої школи України, відмінник освіти України, директор навчально-наукового інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Він був відомим фізиком-теоретиком. Статті у престижних міжнародних журналах (*Physica Status Solidi*, *Physica E: Low-dimensional systems and nanostructures* тощо), доповіді на численних наукових конференціях як в Україні, так і за кордоном, членство у редколегіях європейських фахових журналів, членство у спеціалізованих вчених радах із захисту кандидатських і докторських дисертацій – переліку регалій, досягнень, обов'язків Василя Івановича, його наукових надбань вистачило б не на одне поважне життя.

Визнання наукової спільноти професор Василь Бойчук заслужив не лише завдяки таланту і дивовижній працездатності, але й через жертовну відданість та служіння науці. Він був людиною максимальістського складу характеру – якщо вчитися, то на «відмінно»; якщо працювати, то з повною віддачею. Неодноразово жартував над собою, називаючи це «комплексом відмінника». Забував, що таке належати самому собі, і при цьому сприймав це як норму.

Василь Бойчук вважав підготовку інтелектуальної еліти першочерговим тактичним і стратегічним завданням, особисто прикладав величезні зусилля, створивши свою успішну наукову школу в педагогічному університеті. Професор мав рідкісний дар поєднувати наукові дослідження з педагогічною роботою. Прекрасний лектор, бездоганний викладач – він умів пояснити студентам складні речі максимально доступно і ясно, був пунктуальним, обов'язковим та справедливим. Тому й користувався незаперечним авторитетом і довірою у студентів. Своїм знанням і вмінням спілкуватися з людьми зумів об'єднати творчий колектив інституту в установу, яка працює надзвичайно злагоджено та успішно. Василь Бойчук цінував усіх без винятку людей, вмів бачити у них найкращі риси.

Примітно, що він ніколи не віддавав наказів, не підвищував тон голосу, а натомість був надзвичайно вимогливим до себе самого. Очевидно, саме тому всі намагалися докладати максимум зусиль, щоб виконати доручену їм роботу якнайкраще. До того ж, був він людиною із чітко вираженою харизмою, козацькою добротою, з міцною перчинкою гумору. Прекрасно володів словом, поцінував історичну літературу, не оминав театральних прем'єр, щиро захоплювався українською народною піснею. Та, мабуть, найбільшим талантом професора було вміння залишатися за будь-яких обставин чуйною, простою і широко людиною.

Народився Василь Бойчук 3 червня 1953 року у с. Іллінці Снятинського району на Івано-Франківщині. У 1970 році закінчив із золотою медаллю середню школу та став студентом Чернівецького державного університету, який також закінчив із відзнакою. З 1975 до 1978 року – навчання в аспірантурі на кафедрі теоретичної фізики цього ж університету. У 1980 році успішно захис-

тив кандидатську дисертацію «Екситонні стани в тонких напівпровідникових плівках».

З лютого 1980 і до кінця свого життя – викладач, старший викладач, доцент, професор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка. У 1987 році очолює кафедру теоретичної фізики ДДПУ. У 1995 році – захист докторської дисертації «Теорія взаємодії квазічастинок в обмежених кристалічних системах». З 1996 року до 2002 року – декан фізико-математичного факультету, з 2002 року – директор навчально-наукового інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій ДДПУ. Вченою радою ДДПУ у 2010 році Василю Бойчуку присвоєно почесне звання «заслужений професор Дрогобицького педагогічного університету». З цього ж року він незмінний голова конференції трудового колективу університету.

Василь Іванович був керівником наукової школи «Теорія електронних, поляронних та екситонних станів у наногетероструктурах напівпровідників та діелектриків». За час роботи в університеті під керівництвом професора Василя Бойчука виконано біля двох десятків госпдоговірних досліджень, наукових робіт і замовлень Державного фонду фундаментальних досліджень та Міністерства освіти і науки України з фундаментальних та прикладних тем. Під його керівництвом виконувалася науководослідна робота «Оптимізація умов іммобілізації сегментів на наночастинках у полімерних матрицях для покращення операційних параметрів лактат-селективних біосенсорів», захищено дві докторські (К.К. Товстюк, І.В. Білінський) та десять кандидатських дисертацій.

Заснована професором наукова школа з кола співробітників, докторантів, аспірантів, магістрантів і студентів добре відома своїми працями науковим спільнотам України та зарубіжжя. Учні професора Бойчука продовжують свої дослідження не лише у Дрогобицькому університеті, а й у Національному університеті «Львівська політехніка», Львівському національному університеті, Чернівецькому національному університеті тощо. Професор Василь Бойчук – автор понад 270 наукових праць, серед яких 123 статті у центральних вітчизняних та зарубіжних журналах, 12 посібників для студентів університетів.

Василь Іванович був не лише відомим вченим-фізиком, а й постійним головою оргкомітету Міжнародної конференції «Актуальні проблеми фізики напівпровідників», що кожні 2 – 3 роки, починаючи з 1997 року, проводиться НАН України, Міністерством освіти і науки України на базі Дрогобицького університету. Успішно працює, заснований за його ініціативою, щотижневий науковий семінар «Фізика гетеросистем різної вимірності».

Засновник та головний редактор наукового журналу «Актуальні проблеми фізики, математики та інформатики», член секції фізики Західного наукового центру НАН України, член Спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій у Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича та у Львівському національному університеті ім. І. Франка – цей перелік можна продовжувати і продовжувати...

Василь Іванович любив та цінував життя, не раз говорив, звертаючись до колег: «На жаль, життя скінченне». Тому й намагався встигнути зробити якомога більше: генерував численні ідеї, втілював амбітні задуми, підтримував нові ініціативи. Був занепокоєний долею фізики в Україні, усвідомлюючи, що інтелектуальна еліта – це один із скарбів нашої нації. Значення таких особистостей для суспільства складно перебільшити. Професор Василь Бойчук залишив незабутній слід на дорозі, пройденій ним для інших людей. Над нею довіку сходитиме сонце пам'яті.

НЕСЕМО В СЕРЦІ ГАСЛО: «Я – ІСТОРИК»

29 травня 2018 року в актовому залі головного корпусу відбувся захід, присвячений останньому дзвінку студентів-магістрів історичного факультету. Ведучими урочистості були студенти I курсу Роксолана Романків та Олександр Ришковець.

Із вітальним словом до студентів звернувся декан факультету професор Леонід Тимошенко. Напутні слова виголосили заступники декана доценти Світлана Біла і Єлизавета Копельців-Левицька. Студенти-магістри Дмитро Нагай та Крістіна Тарнавська висловили викладачам слова подяки за багаторічну підтримку та співпрацю. Вірш про студентські роки продекламувала магістрантка Христина Гнатишин.

Для магістрів, викладачів та гостей студенти історичного факультету підготували святкову програму. Студент I курсу Василь Хорканін декламував поезію про студентство, з віршованим привітанням до присутніх звернулася студентка III курсу Лідія Мазурчак. Маріанна Дорош та Ярина Кіт (II курс) виконали тематичні музичні композиції і заворожили всіх. Ефектним доповненням заходу став виступ танцювального колективу «Sunrise». Останній дзвоник завершився виконанням Гімну історичного факультету.

Бажаємо студентам-магістрам натхнення, успіху, нових здобутків та щасливої долі!

*Лідія МАЗУРЧАК,
студентка III курсу історичного факультету*

Подбаймо про безпеку

Зовсім скоро розпочинаються літні канікули, відпустки. Як завжди, кожен із нас проведе їх по-різному. Подорожі, екскурсії, озеро, річка, море, гори, походи, багато друзів – все це чекає на нас влітку.

На жаль, відпочинок не завжди проходить без прикрих інцидентів. Адже саме влітку стається багато нещасних випадків, часто з летальними наслідками, особливо на автошляхах та водоймах. Тож перед літніми канікулами кураторам груп обов'язково необхідно провести зі студентами повторні інструктажі з безпеки життєдіяльності, під час проведення яких особливу увагу звернути саме на правила безпечної поведінки на дорозі та на воді.

Легковажне поводження на водоймах, на автошляхах, незнання елементарних правил безпечної поведінки – першопричини сумних та трагічних наслідків. Велика кількість нещасних випадків та травмувань змушує звернутися до кожного із нас.

З метою попередження травматизму під час літніх канікул, відпусток особливу увагу зверніть на правила поведінки біля водойм. Купатися необхідно в добре знайомих місцях; перше купання повинно бути короткотривалим (до 10 хвилин), далі в воді можна знаходитися до 20 хвилин одноразово за температури

води вище +19° С; купатися рекомендовано вранці і ввечері; не слід купатися наодинці; не запливати за буйки чи огороження; не стрибати зі споруд та плавальних засобів, які не призначені для цього; не підпливати до коловоротів, човнів; не запливати на надувних матрацах далеко від берега; не пустувати у воді – це завжди оточуючим і може бути небезпечним.

Значну небезпеку становлять вибухонебезпечні предмети. Виявивши такі, в жодному разі не торкайтеся до них, а повідомте про знахідку Державну службу з надзвичайних ситуацій (тел. 101) та поліцію (тел. 102). Правильно і безпечно знешкодити ці вибухонебезпечні предмети здатні лише досвідчені фахівці. Тому не намагайтеся робити це самі, бо, як правило, все завершується трагічними випадками, нерідко з летальним кінцем.

Безпека на дорозі не найприємніша тема для розмови. Адже всі ми пасажери, пішоходи чи водії. Пішоходам потрібно бути особливо уважними під час переходу вулиць, на яких відсутні зебри. Перш ніж переходити проїжджу частину, необхідно впевнитися, чи немає поблизу транспорту. А щоб не скоїти ДТП, перебуваючи за кермом, потрібно бути пильним.

Тому ще раз нагадуємо та застерігаємо! Будьте пильними, не порушуйте правил поведінки на воді; будьте обережні на автошляхах; дотримуйтеся правил дорожнього руху, обережно поведіться з вогнем. Тоді ніщо не затьмарить вашого відпочинку.

Служба охорони праці